

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Covalenco Elena,

Judecători – Guzun Ion, Diaconu Iurie, Catan Liliana și Bejenaru Iurie,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

*Nedbailov Alexandr Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din Xxxxx, domiciliat în Xxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 27.02.2017 – 15.03.2017;
2. *instanța de apel*: 28.08.2017 – 08.11.2017;
3. *instanța de recurs*: 20.07.2018 – 20.11.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15.03.2017, Nedbailov Alexandr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. e), f) Cod penal și condamnat, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, la o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă - arestarea preventivă, aplicată în privința lui Nedbailov Alexandr a fost menținută.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Nedbailov Alexandr, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, la 20 ianuarie 2017, aproximativ la ora 00.30, aflându-se în automobilul de taxi 14222, de model "Dacia Logan" cu n/î xxxxx, parcat pe str. Șoseaua Balcani 6/1, mun. Chișinău, de pe torpedoul automobilului, intenționat, în mod deschis, a sustras telefonul mobil de model "Samsung Galaxy S Duos 3" cu nr. de IMEI xxxxx în care se afla cartela SIM nr. xxxxx, la prețul de 1000 lei, cu care a ieșit din automobil și a început a se deplasa în o direcție necunoscută.

Fiind ajuns din urmă de proprietarul telefonului Hîrtopan Alexandru care încerca de a-și revendica bunul proprietate, Nedbailov Alexandr, în continuarea acțiunilor sale criminale, aplicând violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea persoanei, a aplicat primului o lovitură cu pumnul în cap, după care, cu bunul sustras a fugit de la locul săvârșirii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Astfel, instanța de fond a constatat că prin acțiunile sale, Nedbailov Alexandr a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2), lit. e), f) Cod penal, individualizată prin „jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

Cauza penală a fost examinată în instanța de fond conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza cererii inculpatului Nedbailov Alexandr care a pledat pentru judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Pavlov Victor în interesele inculpatului Nedbailov Alexandr, care a solicitat casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

3.1. În susținerea apelului declarat, avocatul a invocat că în cadrul cercetării judecătorești, instanța de fond a admis cererea inculpatului de judecare a cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. În cadrul dezbaterilor judiciare, apărarea a adus argumente suficiente în necesitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, față de inculpat, însă, instanța de fond nu a motivat în mod cert necesitatea aplicării unei pedepse cu executare, limitându-se la simpla interpretare a normei juridice.

Deasemenea, a susținut că în privința inculpatului Nedbailov Alexandr lipsesc circumstanțe agravante, fiind prezente doar atenuante, căința sinceră a inculpatului, mai mult ca atât, au fost prezentate probe ce confirmă existența persoanelor la întreținere, legăturile de familie, existența unui loc permanent de trai, loc permanent de muncă, prin urmare, instanța de judecată era în drept să aplice prevederile art. 90 Cod penal.

Faptul că instanța de fond nu și-a argumentat pe deplin sentința de condamnare cu executare, a considerat că, lui Nedbailov Alexandr i-a fost lezat dreptul la un proces echitabil, drept prevăzut cât de legislația națională, atât și de cea internațională.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017 a fost admis apelul declarat de către avocatul Pavlov Victor în interesele inculpatului

Nedbailov Alexandr, declarat împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 15 martie 2017, casată sentința în partea aplicării pedepsei și pronunțată în acesta parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

- lui *Nedbailov Alexandr Xxxxx*, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. e) și f) Cod penal și condamnat la 3 ani și 6 luni închisoare, în conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare pe un termen de probă de 3 ani, dacă în acest timp inculpatul Nedbailov Alexandr nu v-a săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, v-a îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, Nedbailov Alexandr, a fost obligat ca pe perioada termenului de probă fixat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

În conformitate cu prevederile art. 261 Cod de executare, exercitarea controlului privind comportamentul și executarea pedepsei de către Nedbailov Alexandr, inclusiv respectarea restricției stabilite de instanța de apel, pe perioada pentru care a fost suspendată executarea pedepsei, se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul lui Nedbailov Alexandr.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, la caz soluția instanței de fond, cu referință la vinovăția inculpatului Nedbailov Alexandr, este pe deplin justificată, or, verificând din oficiu la acest capitol sentința pronunțată la caz, instanța de apel a considerat că vina inculpatului Nedbailov Alexandr de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2), lit. e), f) Cod penal a fost dovedită integral prin probele administrate și cercetate conform art. 101 Cod de procedură penală, și anume: declarațiile inculpatului Nedbailov Alexandr; declarațiile părții vătămate Hîrtopan Alexandru; declarațiile martorilor Grosu Valeriu și Gomberg Pavel; descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la compania de telefonie mobilă SA „Orange” de pe nr. de IMEI xxxxx; procesul-verbal de examinare din 17.02.2017, în cadrul căruia sânt supuse examinării descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la compania de telefonie mobilă SA „Orange” de pe nr de IMEI xxxxx, fiind stabilit că la 20.01.2017, ora 19:52, în dispozitiv este introdusă cartela SIM xxxxx, ce s-a dovedit a aparține lui Grosu Valeriu; procesul-verbal de ridicare din 14.02.2017, în cadrul căreia de la martorul Grosu Valeriu este ridicat telefonul mobil de model "Samsung Galaxy S Duos 3" cu nr. de IMEI xxxxx; procesul-verbal de examinare din 17.02.2017, în cadrul căreia este supus examinării

telefonul mobil de model "Samsung Galaxy S Duos 3" cu nr. de IMEI xxxxx; procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 14.02.2017, în cadrul căreia partea vătămată Hîrtopan Alexandru recunoaște pe Nedbailov Alexandr, ca persoana care la 20.01.2017 i-a sustras în formă deschisă telefonul mobil de model "Samsung Galaxy S Duos 3" cu nr. de IMEI xxxxx în care se afla cartela SIM nr. xxxxx; procesul-verbal de percheziție corporală din 14.02.2017, în cadrul căreia de la Nedbailov Alexandr a fost ridicat telefonul mobil de model „Philips” IMEI xxxxx, IMEI2: xxxxx și două cartele SIM nr. xxxxx și nr. xxxxx; procesul-verbal de examinare din 17.02.2017, în cadrul căreia este supus examinării telefonul mobil de model „Philips” IMEI 1: xxxxx, IMEI 2: xxxxx și două cartele SIM nr. xxxxx și nr. xxxxx, ridicate în cadrul percheziției corporale de la Nedbailov Alexandr, fiind stabilit că una din cartelele SIM ridicate are nr. xxxxx - numărul de telefon de pe care partea vătămată afirmă că a făcut comanda persoana care ulterior i-a sustras telefonul mobil de model "Samsung Galaxy S Duos 3".

La capitolul numirii pedepsei inculpatului Nedbailov Alexandr, instanța de apel a ajuns la concluzia că instanța de fond justificat a numit inculpatului Nedbailov Alexandr o pedeapsă privativă de libertate pe un termen în limitele legale, însă neîntemeiat a considerat că acesta urmează a fi numită cu executare, astfel, că în cazul respectiv, instanța de apel a considerat necesar ca pedeapsa aplicată să fie suspendată condiționat pe un termen de probă, în temeiul art. 90 Cod penal.

Așadar, la adoptarea soluției în partea numirii pedepsei, individualizând pedeapsa penală, instanța de apel a respectat prevederile art. art. 96, 385 alin. (1) și 394 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a deciziei care sânt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Potrivit criteriilor generale de individualizare a pedepsei prevăzute de norma sus citată, instanța de judecată a stabilit pedeapsa echitabilă în limitele fixate de norma art. 187 alin. (2) Cod penal, care prevede răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită în formă de închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale.

Deasemenea, instanța de apel a reținut că, infracțiunea comisă de către inculpatul Nedbailov Alexandr se califică ca fiind una gravă, iar în contextul normelor prevăzute la art. 76 alin. (1) și art. 77 alin. (1) Cod penal, circumstanțe care atenuază sau agravează pedeapsa penală nu s-au identificat.

În acest sens, instanța de apel a ținut să menționeze că opinia instanței de fond cu privire la existența în privința inculpatului Nedbailov Alexandr, a circumstanțelor agravante, și anume săvârșirea de către acesta anterior a mai multor infracțiuni similare, este eronată și nejustificată.

Așadar, din materialele cauzei penale, rezultă că prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 06.06.2016, a fost admisă cererea părților vătămate Litvin Aleftina și Petrea Nicu privind încetarea procesului penal de învinuire a lui Nedbailov Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, din motivul împăcării părților, liberându-l pe ultimul de la răspundere penală.

Tot prin sentința dată, Nedbailov Alexandr a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, procesul penal fiind încetat, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, liberându-l pe ultimul de la răspundere penală.

Conform art. 77 alin. (1), lit. a) Cod penal, „la stabilirea pedepsei se consideră circumstanțe agravante: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză”.

Prin urmare, raportând norma menționată la circumstanțele cauzei, instanța de apel, nu a putut reține în privința lui Nedbailov Alexandr circumstanțe agravante în conformitate cu prevederile art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, de vreme ce norma penală prevede expres că circumstanța care agravează constituie faptul că persoana anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, or, la caz, prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 06.06.2016, Nedbailov Alexandr a fost liberat de la răspundere penală.

În continuare, la numirea pedepsei instanța de apel a reținut și faptul că inculpatul Nedbailov Alexandr a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii, s-a căit sincer de cele comise, partea vătămată nu are careva pretenții materiale și morale, fapt confirmat prin recipisa părții vătămate Hîrtopan Alexandru (f.d. 82), având în vedere că telefonul mobil de model „Samsung Galaxy S Duos 3”, cu numărul IMEI xxxxx a fost transmis spre păstrare acestuia, inculpat a înaintat o cerere privind examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, în acest sens, la numirea pedepsei, instanța de judecată s-a condus și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod penal, care indică că inculpatul Nedbailov Alexandr

beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. În atare situație și în condițiile și limitele de pedeapsă prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal (închisoare de la 5 la 7 ani), instanța de apel a redus cu o treime limitele de pedeapsă din maximum și din minimum prevăzut de sancțiune, ca în consecință, să se concluzioneze despre necesitatea stabilirii unei noi limite (de la 3 ani și 4 luni la 4 ani și 8 luni închisoare), cu care a operat la stabilirea noii pedepse inculpatului.

Așadar, instanța de apel a considerat că în cazul de față, instanța de fond corect și echitabil a aplicat față de inculpatul Nedbailov Alexandr, pedeapsa în limitele prevăzute de norma de sancționare a art. 187 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod penal, care prevede pedeapsa de la 3 ani și 4 luni la 4 ani și 8 luni închisoare, în formă de 3 ani și 6 luni închisoare.

Totuși, instanța de apel a găsit de cuviință de a nu dispune executarea pedepsei închisorii numite inculpatului și a dispune suspendarea condiționată a sancțiunii penale privative de libertate pe un termen de probă.

O condiție prevăzută expres în art. 90 alin. (1) Cod penal, o constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită, concluzie prezentă la caz, având în vedere recunoașterea de către inculpat a vinovăției, faptul că partea vătămată nu are pretenții materiale și morale, nu are antecedente penale, se căiește de cele comise, ceea ce denotă că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care, indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

- instanța de apel verificând cauza sub aspectul legalității pedepsei penale, urma să de-a răspuns dacă aceasta a fost aplicată de către instanța de fond în limitele prevăzute de lege avându-se în vedere nu numai sancțiunea normei penale speciale, ci să țină cont de toate prevederile ce reglementează pedeapsa penală, individualizarea pedepsei, precum și alte criterii ce țin de tratamentul juridic penal.

La aplicarea pedepsei inculpatului pentru infracțiunea comisă, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61,75 Cod penal, în speță, incorect a ajuns la concluzia stabilirii unei pedepse nonprivative de libertate;

- în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, la stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării se admite numai luând în considerație

personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor atenuante, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea acesteia. În acest caz instanța este obligată să indice care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal;

- contrar prevederilor normei enunțate supra, Colegiul penal nu și-a argumentat decizia în partea ce ține de suspendarea condiționată a executării pedepsei, mai mult ca atât, tacit a evitat să se expună asupra faptului că inculpatul s-a aflat în conflict cu legea, or, din înscrisurile specificate în revendicare (f.d. 49) desprindem că, în privința acestuia au fost pornite mai multe cauze penale în baza art. art. 362, 332, 190 și 187 Cod penal.

6. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că recursul declarat de procuror urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul invocă ca temeiuri pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, conform cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În același timp, Colegiul penal lărgit constată din recursul declarat, că procurorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu faptul că instanța de apel nu a luat în considerație totalitatea circumstanțelor cauzei, aplicând nejustificat suspendarea condiționatăa pedepsei cu închisoare inculpatului conform art. 90 Cod penal.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, în prezenta speță, nu și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs invocate de către recurent, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei

inculpatului și nu a admis careva erori, stabilind în privința acestuia suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

Opozant celor invocate de recurent la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei aplicate în privința inculpatului, conform art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea acestora, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanctiunea art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, în baza căruia inculpatul a fost condamnat, prevede pedeapsă sub formă de închisoare de la 5 la 7 ani. Această infracțiune, clasificându-se ca una gravă, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea *poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă, că inculpatul a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. e), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, la 3 ani și 6 luni închisoare.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate vinovatului.

Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită din intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva periculoasă sau deosebit de periculoasă.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că inculpatul, Nedbailov Al. și-a recunoscut integral vina și s-a căit sincer de cele comise, cauza fiind examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate cu

prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, neavând antecedente penale, partea vătămată nu are careva pretenții materiale și morale, fapt confirmat prin recipisa părții vătămate Hîrtopan Alexandru .

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit consideră, că aceasta întemeiat a concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând recunoașterea vinovăției, căința sinceră și lipsa antecedentelor penale.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră, că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a aplicat în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă, în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea părții acuzării privind excluderea aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului Nedbailov Al.

Din considerentele menționate, Colegiul penal lărgit conchide, că în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire partea acuzării și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, deoarece hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

În temeiul celor menționate mai sus, Colegiul penal lărgit concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în prezenta speță, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Nedbailov Alexandr Xxxxx**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **18 decembrie 2018**.

Președinte:

Covalenco Elena

Judecători:

Guzun Ion

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Bejenaru Iurie